

Bohumil Hrabal - Obsluhoval jsem anglického krále

Literatura

Zasláno od: Dakob

Datum zveřejnění: 27.1.2007

BOHUMIL HRABAL (1914 - 1997)

OBSLUHOVAL JSEM ANGLICKÉHO KRÁLE (1964)

Hrabal, B.: Obsluhoval jsem anglického krále, Československý spisovatel, Praha, 1990, druhé vydání.

Příběh tohoto románu se odehrává v Čechách přibližně v první polovině dvacátého století. Děj je líčen ich-formou a je rozdělen do několika kapitol, které na sebe volně navazují. Každá kapitola zobrazuje část života hlavního hrdiny, přičemž v úvodu a na konci kapitoly se vždy opakují tytéž formulky („Dávejte pozor, co vám teďka řeknu“ nebo Stačí vám to, tím dneska končím“). Kniha je líčena zajímavým stylem (prakticky bez přímé řeči) a autor v ní zobrazuje mnoho erotických scén.

Hlavní postavy – Jan Dítě – Celý román líčí životní dráhu a postup této postavy. Od jeho začátků v hotelu Praha, kde pracoval jako pikolík, přes všechny další luxusní hotely, ve kterých byl zaměstnán. Celý život šel Jan Dítě za svým snem – postavit si vlastní hotel a získat tak uznání ostatních hoteliérů. Bohužel toho nikdy nedosáhl a nakonec se uchýlil k osamocenému životu cestáře na Šumavě.

Jan Dítě začal svoji kariéru v Hotelu Praha, ve kterém pracoval jako pikolík, učil se číšnickému řemeslu a ještě si k tomu přivydělával prodejem párků na nádraží. Setkal se zde s mnoha lidmi, kteří ho inspirovali, například s obchodními zástupci velkých firem. Dítě netrpěl nedostatkem peněz, celkem si užíval – nabyl prvních sexuálních zkušeností v nevěstinci U Rajských, naučil se od jednoho obchodního zástupce zaplňovat vydělanými penězi podlahu a již tehdy snil o tom, že jednou zbohatne a postaví si vlastní hotel.

Ve druhé kapitole již Jan Dítě pracoval v luxusním hotelu Tichota. Byl sem doporučen jistým obchodním zástupcem. Tento hotel byl poněkud zvláštní. Byl situován na osamoceném místě nedaleko Prahy a vždy hostil jen malé skupiny lidí – ovšem lidí velmi významných. Kromě majitele hotelu, pana Tichoty, který se pohyboval na vozičku a číšníky přivolával zásadně písknutím na písťalku, se zde hlavní hrdina setkal mimo jiné s českým prezidentem, který zde laškoval s nějakou slečnou, s významným generálem, básníkem či delegací, která vezla zlatou sošku Bambini di Praga, tedy Pražského Jezulátka. A právě tito vyslanci z Afriky zapříčinili to, že Jan Dítě dostal výpověď. Jak již bylo řečeno, delegace vezla velmi cennou sošku k posvěcení pražskému arcibiskupovi. Ubytovali se v hotelu Tichota. Z bezpečnostních důvodů byla vyrobena atrapa této sošky a Jan Dítě byl neprávem obviněn z úmyslného vyměnění těchto dvou sošek. Pochopitelně byl nevinný, ale stálo ho to pracovní místo.

V další části knihy byl hlavní hrdina doporučen do honosného pražského Hotelu Paříž. Zde se setkal s vrchním Skřivánkem, který byl ve svém řemesle tak zběhlý, že dokázal předem poznat, co si nově přichozí host objedná. Na otázky, jak to dovede, odpovídal, že obsluhoval anglického krále – to

ve skutečnosti nebyla pravda, obrat pouze vystihoval dokonalost ovládní řemesla. V tomto hotelu se hlavnímu hrdinovi podařilo dosáhnout vrcholu své kariéry. Do hotelu přijel habešský císař a Jan Dítě měl tu čest obsluhovat ho. Také za to dostal odměnu – vyznamenání, řád. Od té doby se vždy chlubil větou, že „obsluhoval habešského císaře“. V tomto hotelu pracoval také na začátku německé okupace. Sblížil se s Lízou – Němkou, která bydlela a pracovala v Chebu. Vzhledem k tomu, že Hotel Paříž patřil českým vlastencům, byl posléze vyhozen.

S Lízou se oženil v Chebu. Nacházel se v rozporuplné situaci, neboť byl v nelibosti jak Čechů, tak Němců. S Lízou zplodil potomka – chlapce, který byl mentálně zaostalý. Jeho jedinou zábavou bylo zatloukání hřebíků do podlahy. V této době pracoval Jan Dítě v některých německých hotelech v Čechách. S Lízou se vídal jen občas a ona shromažďovala známky, které brala židům. Tento „poklad“ se posléze stal finančním východiskem hlavního hrdiny, který si za peníze z nich postavil vlastní hotel situovaný v lomu. To je ovšem záležitost poslední kapitoly. Ještě před tím Líza zahynula při bombardování Chebu a hlavní hrdina se omylem dostal do vězení na Pankráci.

Dítě si tedy postavil vlastní, velmi originální Hotel V Lomu. Stal se místem, kam jezdily rády významné osobnosti tehdejší doby. Také nejvýznamnější hoteliéři se přijeli podívat, což byl cíl hlavního hrdiny. Ovšem úmyslně ignorovali všechno, na co byl Jan Dítě pyšný. Nakonec přišla éra socialismu a hotel mu byl zabaven. On sám se jen tak tak dostal do „tábora pro milionáře“, který plnil svůj účel jinak, než by měl. Milionáři se zde vyloženě bavili, užívali si peněz a tak se jen s nelibostí smiřovali s tím, když byl tento tábor zrušen. Jan Dítě si našel místo kdesi v horách, v lese, kde kácel resonanční smrky určené k výrobě hudebních nástrojů. Pracoval zde s bývalým profesorem francouzštiny a jistou lehkou dívkou. Mezi profesorem a dívkou se vytvářel velmi zajímavý vztah a hlavního hrdinu bavilo jej sledovat. Nakonec se však odebral na Šumavu, kde se stal cestářem na tom nejméně oblíbeném úseku, který nikdo nevyužíval. Jeho jedinými společníky byli kůň, kočka, pes a koza. Občas také zašel do nejbližší vesnice, kde si ho oblíbili tamější vesničané.